

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 204/2021-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Michalom Zemanom, Medená 18, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vednom pod sp. zn. 26 Cb 131/2012 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 131/2012 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Bratislava I **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 131/2012 konal bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadosťučinenie v sume **3 000 eur**, ktoré mu **je** Okresný súd Bratislava I **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Okresný súd Bratislava I **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **450,29 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 204/2021-15 z 13. apríla 2021 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 131/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že 3. apríla 2012 bola okresnému súdu doručená žaloba sťažovateľa o zaplatenie sumy 20 821,41 eur s príslušenstvom, o ktorej okresný súd dosiaľ v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 131/2012 právoplatne nerozhodol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že došlo k porušeniu jeho označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Od podania žaloby sťažovateľom na okresnom súde 3. apríla 2012 až do 9. novembra 2016 okresný súd konal, aj keď podľa názoru sťažovateľa s prietahmi, avšak od novembra 2016 nemá sťažovateľ o napadnutom konaní žiadne informácie, okresný súd je nečinný. Napadnuté konanie ako celok trvá viac ako osem rokov s tým, že prietahy predstavujú minimálne sedem rokov, preto sťažovateľ namieta celkovú dĺžku súdneho konania. Sťažovateľ nevyužil sťažnosť adresovanú predsedovi okresného súdu na prietahy v konaní, len sa telefonicky opakovane, avšak neúspešne dopytoval na ďalší priebeh konania a minimálne raz e-mailom z 26. júla 2018 žiadal okresný súd o konanie vo veci. Uvedené skutočnosti podľa sťažovateľa odôvodňujú priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 10 000 eur. Predmet sporu nie je po skutkovej ani právnej stránke zložitý. Sťažovateľ zároveň vyjadril obavu, či bude v prípade právoplatného úspechu uspokojený, pretože z jemu dostupných informácií žalovaný utlmil svoju podnikateľskú činnosť a zbavil sa svojho majetku počas tohto dlhotrvajúceho obdobia prietahov.

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho ústavnej sťažnosti rozhodol nálezom, ktorým vysloví porušenie ním označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní, prikáže okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov, prizná mu finančné zadosťučinenie v sume 10 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

5. Ústavný súd vyzval predsedu okresného súdu na vyjadrenie sa k podanej ústavnej sťažnosti. V podaní okresného súdu č. k. 1 SprV 78/2021 z 30. apríla 2021 predseda okresného súdu uviedol chronologický prehľad úkonov okresného súdu vo veci sťažovateľa. V závere vyjadrenia konštatoval, že „v predmetnom konaní došlo zo strany tunajšieho súdu k prietahom, a to v období od 08.06.2012, kedy žalobca doručil súdu vyjadrenie k odporu žalovaného, do 04.02.2015, kedy bol vo veci vytýčený termín pojednávania na 25.03.2015. Šetrením som zistil, že ku vzniku prietahov v konaní došlo z objektívnych príčin, bez subjektívneho zavinenia zákonnej sudkyne JUDr. Andrei Hrnkovej. a to najmä z dôvodu nadmernej zaťaženia súdneho oddelenia zákonnej sudkyne „26 Cb“, ktorá bola toho času zároveň zákonnou sudkyňou v oddeleniach 26 Cbd, 26 Cbcud, 26 CbPv, 26 Rob, 5 Cbi. Vysoký počet vecí v oddeleniach zákonnej sudkyne a potreba ich vybavovania v poradí, v akom boli podané na súd, neumožnili zákonnej sudkyňi bezprietahový postup vo veci.

Na základe uvedeného mám za to, že za prietahy v súdnych konaniach na tunajšom súde nenesie zodpovednosť tunajší súd a jeho sudcovia, ale samotný štát. Mám dokonca za to, že by bolo viac ako vhodné, aby túto skutočnosť konštatoval pri svojich nálezoch aj ctený Ústavný súd Slovenskej republiky. Ako predseda súdu rozumiem frustrácii účastníkov konania, ktorí sa mnohokrát nemôžu domôcť termínu pojednávania (nie to ešte rozhodnutia) v dobe, ktorú počítame na roky. V tejto súvislosti poukazujem na skutočnosť, že zrejme na súde (mimo poručenskej agendy) nenájdete sudcu schopného vytýčiť/odročiť pojednávanie v lehote kratšej ako 6 a viac mesiacov.

Osobne považujem za neprípustné, aby takýto stav na tunajšom súde pretrvával, avšak Ministerstvo spravodlivosti SR vo veci nekoná. Pre ilustráciu som od mesiaca jún 2020 na základe stanovenej metodiky Ministerstva spravodlivosti SR žiadal o pridelenie 5 miest stálych sudcov a 4 hosťujúcich sudcov. Ministerstvo spravodlivosti SR však tunajšiemu súdu pridelo iba dvoch sudcov. Stav tunajšieho súdu teda od 01. 01. 2021 je 34 sudcov vo výkone z rozpočítaných 46 miest.

Opätovne si teda dovoľím požiadať, aby ctený Ústavný súd SR konštatoval objektívnu zodpovednosť Slovenskej republiky za stav na Okresnom súde Bratislava I.

Zároveň si dovoľím konštatovať, že k vzniku prietahov v konaní prispela rozhodnou mierou skutočnosť, že dňa 24.10.2016 bol spis predložený prostredníctvom inštitútu dožiadania Okresnému súdu Vranov nad Topľou za účelom vykonania výsluchu svedka. Zo spisového materiálu je zrejmé, že predmetný výsluch dožiadaný súd vykonal dňa 24.11.2016 a následne, dňa 16.03.2017, príslušný vyšší súdny úradník udelil pokyn tamojšej spisovej kancelárii na vyhotovenie zvukového záznamu z uskutočneného výsluchu a jeho zaslanie stranám sporu a zároveň na vrátenie súdneho spisu spolu s vyhotovenou zápisnicou tunajšiemu súdu. Zo spisového materiálu ďalej vyplýva, že uvedený pokyn bol realizovaný až dňa 01.03.2021, a spisový materiál bol tunajšiemu súdu doručený dňa 04.03.2021.“.

5.1. K vyjadreniu predsedu okresného súdu bolo pripojené aj vyjadrenie zákonnej sudkyne, ktorá poukázala na enormnú zaťaženosť jej súdneho oddelenia. Zároveň poukázala aj na skutočnosť, že súdny spis bol 24. októbra 2016 zaslaný Okresnému súdu Vranov nad Topľou na účely vykonania výsluchu svedka formou dožiadania, pričom vrátený bol okresnému súdu

až 4. marca 2021. V závere konštatovala, že „sťažovateľ z dôvodu nečinnosti nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní ani predsedovi tunajšieho súdu, čím nevyužil účinný právny prostriedok nápravy na urýchlenie konania, hoci vedel, že je stranou sporu a tvrdí, že od r. 2016 bol súd v konaní nečinný. Počas celej doby namietanej nečinnosti sťažovateľ neprejavil nespokojnosť s postupom súdu a nenamietal prietahy v konaní, okrem údajných neúspešných telefonátov. Sťažovateľ podľa môjho názoru nepostupoval podľa zásady *vigilantibus iura* a so sťažnosťou sa obrátil až v r. 2020 priamo na Ústavný súd SR.“.

III.2. Replika sťažovateľa:

6. Vyjadrenie okresného súdu doručil ústavný súd sťažovateľovi, ktorý sa ku dňu rozhodovania ústavného súdu o jeho ústavnej sťažnosti k nemu nevyjadril.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

7. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť [napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08] a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

8. Pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

9. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so svojou žiadosťou.

10. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

11. Pre účely predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti si ústavný súd vyžiadaval súdny spis, s ktorého obsahom sa dôkladne oboznámil.

12. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť sporu, v ktorom je sťažovateľ žalobcom, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva.

13. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Zo zistení ústavného súdu s prihliadnutím na prehľad procesných úkonov vykonaných v napadnutom konaní nevyplýva, že by celková dĺžka napadnutého konania bola negatívne ovplyvnená správaním sťažovateľa.

14. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v napadnutom konaní. Vychádzal pritom zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

15. Ústavný súd z obsahu ústavnej sťažnosti, zo súdneho spisu a z ďalších podaní (vyjadrenia okresného súdu) zistil, že doterajší priebeh napadnutého konania je poznačený obdobiami nečinnosti okresného súdu, a to od júla 2012 do januára 2015, následne od novembra 2016 do marca 2021, t. j. celkovo šesť rokov a deväť mesiacov, teda takmer sedem rokov, keď nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ v preskúmanom súdnom konaní nachádzal.

16. Ústavný súd konštatuje, že z ústavnoprávneho hľadiska je neakceptovateľné, aby o žalobe sťažovateľa doručenej okresnému súdu v apríli 2012 nebolo právoplatne rozhodnuté ani po viac ako deviatich rokoch od jej podania, pričom z celkovej dĺžky konania okresného súdu bol okresný súd nečinný takmer sedem rokov. Na uvedenom konštatovaní nič nemení ani fakt, že v období od novembra 2016 do marca 2021 sa spis okresného súdu nachádzal na Okresnom súde Vranov nad Topľou v súvislosti s potrebou vypočutia svedka formou dožiadania.

17. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu konajúceho vo veci. Pri posudzovaní odôvodnenosti ústavnej sťažnosti preto ústavný súd nemohol prihliadnuť na dlhodobú nadmernú zaťaženosť, na ktorú poukazovali sudkyňa konajúca vo veci, ako aj predseda okresného súdu. Priet'ahy v konaní nemožno ospravedlniť všeobecne známou preťaženosťou sudcov ani množstvom procesných úkonov sudcu; je totiž vecou štátu, aby organizoval svoje súdnictvo tak, aby princípy súdnictva zakotvené v ústave i dohovore boli rešpektované a prípadné nedostatky v tomto smere nemôžu ísť na ťarchu občanov, ktorí od súdu právom očakávajú ochranu svojich práv v primeranej dobe. Nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa na tento účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (m. m. IV. ÚS 337/2018).

17.1. Ústavný súd sa nemohol stotožniť s argumentáciou konajúcej sudkyne okresného súdu, ktorá uviedla, že sťažovateľ nepodal predsedovi okresného súdu sťažnosť na priet'ahy v konaní,

čím nevyužil účinný prostriedok nápravy. Ústavný súd v danej súvislosti taktiež poukazuje na ustálenú judikatúru ESLP, ktorý uviedol, že sťažnosť predsedovi súdu nemožno považovať za účinný prostriedok nápravy (pozri napr. rozsudok Ištván a Ištvánová proti Slovenskej republike z 12. 6. 2012, rozsudok Bednár proti Slovenskej republike z 8. 10. 2013 a iné).

18. Po komplexnom posúdení všetkých okolností daného prípadu z hľadiska skutkovej a právnej náročnosti veci, správania sťažovateľa, postupu okresného súdu poznamenaného nečinnosťou ústavný súd dospel k záveru, že v postupe okresného súdu došlo k zbytočným prietahom v napadnutom konaní, a preto rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výrokovej časti tohto nálezu).

19. V súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že ústavný súd v napadnutom súdnom konaní zistil porušenie označeného základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov (bod 2 výrokovej časti tohto nálezu) a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza, keďže vo veci samej ku dňu rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté nebolo.

IV.1. Primerané finančné zadosťučinenie:

21. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

22. Podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže priznať sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiadal.

22.1. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

23. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (I. ÚS 15/02, III. ÚS 10/02, III. ÚS 17/02, I. ÚS 257/08, III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012).

24. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

25. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, najmä dlhodobé úseky nečinnosti okresného súdu v trvaní takmer siedmich rokov (bod 15 odôvodnenia tohto nálezu), ako aj so zreteľom na predmet napadnutého konania a správanie sťažovateľa a vychádzajúc zo svojej judikatúry, ústavný súd považoval sumu 3 000 eur za primerané finančné zadost'učinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (bod 3 výrokovej časti tohto nálezu). Vo zvyšnej časti návrhu sťažovateľa na priznanie finančného zadost'učinenia ústavný súd nevyhovel (bod 5 výrokovej časti tohto nálezu).

V.

Trovy konania

26. Ústavný súd napokon rozhodol aj o náhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

27. V zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi. Predmetom konania pred ústavným súdom je ochrana základných práv a slobôd, ktorá nie je oceníteľná peniazmi.

28. Úhradu trov konania priznal ústavný súd sťažovateľovi v rozsahu za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti) vykonané v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 vyhlášky.

29. Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby v roku 2020 predstavuje sumu 177 eur a režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) sumu 10,62 eur. Za dva úkony tak prináleží suma 354 eur a režijný paušál za dva úkony v sume 21,24 eur, čo spolu predstavuje sumu 375,24 eur, ktorú ústavný súd zvýšil o 20 % daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), t. j. o sumu 75,05 eur, pretože právny zástupca sťažovateľa je platiteľom DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky). Ústavný súd teda stanovil náhradu trov konania v sume 450,29 eur (bod 4 výrokovej časti tohto nálezu).

30. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

31. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. júna 2021

Libor Duľa
predseda senátu